

[K. C. Toft.]

Alt, hvad jeg her har sagt, er udtryk for mere og mere administration. Ja, det går vel så galt, at jordbrugsråvnene, her tænker jeg navnlig på jordlovsudvalgets medlemmer, der er medlemmer af dette ting, ikke i fremtiden får tid til at deltage i udvalgsarbejdet, og så får vi måske en anden formand for udvalget; han har ellers gjort det ikke så dårligt, synes jeg, men det er der vel ikke noget at gøre ved.

Hvilken virkning har disse love? Ja, den tidligere statsminister, hr. J. O. Krag, har jo skrevet en dagbog, og i denne dagbog skriver han den 20. januar 1972:

„Jeg lægger vægt på, at Ib Frederiksen tankes om, at køb af landbrug skal begrænses til folk med landbrugsuddannelse, ikke kommer frem. Bondegårdens værdi ville falde, hvilket også er hensigten. Og ødegårdens antal vil vokse.“

Og til slut stiller den tidligere statsminister spørgsmålet på denne dato: „Er det nu klogt?“ Den tidligere statsminister besvarer ikke selv spørgsmålet, men han har jo ret. For hvad er konsekvensen? Konsekvensen er, at en lang, lang række af de arbejdere på større virksomheder og mindre virksomheder, der har ønsket at erhverve landbrugsejendom, for at deres familie kunne bo i et dejligt og godt miljø, ikke får mulighed herfor. Det betyder reelt, at de mange landmænd, der arbejder f.eks. på B & O eller på Grams Kølefabrik, og som har en indtægt der ved siden af deres landbrug, kan få lov til at blive ved. Men hvordan med den arbejder, som står ved siden af dem, og som ikke har en landbrugsejendom, skal han ikke også have lov til at få en? Jeg vil stille landbrugsministeren en lang række andre spørgsmål, måske også i dag, ellers under udvalgsbehandlingen, men jeg vil gerne sige, at det konservative folkeparti ikke kan medvirke til en lovgivning af den art, der her er foreslået.

Søren Jensen (Hasseris): Med afklaringen af Danmarks markedspolitiske situation er der skabt baggrund for en langsigtet landbrugs politik her i landet. En sådan lovgivning må efter venstres opfattelse afstikke rammerne for den fremtidige udvikling i landbrugets struktur. Der findes næppe nogen generel løsning, som vil være hen-

sigtsmæssig, idet der kan være flere måder, hvorpå en sådan strukturændring kan foregå. Det kan og skal efter vor opfattelse ikke være lovgivningens opgave at fastlægge, hvilken struktur den enkelte landmand skal vælge, men at afstikke rammerne således, at han vælger løsninger, der både er rationelle og ud fra et samfundsmæssigt synspunkt også ønskelige.

Venstre kan derfor ikke tiltræde det foreliggende lovforslag, for det første fordi lovforslaget er i modstrid med den frie etableringsret gennem bestemmelsen af den personkreds, der har adgang til at erhverve en landbrugsejendom. For det andet fordi forslaget gennem bestemmelserne griber stærkt ind i den enkelte landmands frie dispositionsmuligheder med henblik på at skabe et rationelt og effektivt landbrug. Og for det tredje det afgørende, fordi lovforslaget ikke løser det fundamentale problem, der er af afgørende betydning for, at det kan være fristende for mange byfolk at erhverve en landbrugsejendom, nemlig at det driftsmæssige resultat får skattemæssig virkning for indkomst, der er opnået ved anden form for indtjening.

En enkelt socialdemokrat har berørt disse ting, idet formanden for skatte- og afgiftsudvalget, hr. Hans Lund, i en artikel i Aktuelt den 12. januar 1973 skrev følgende:

„Det er urimeligt, at dansk landbrug skal bruges på den måde, og jeg vil ønske, at man snarest muligt vedtager en lov, der forbyder fradrag for underskudsgivende erhverv i hovedindtægten“.

Det er som bekendt regeringen, der har lovgivningsinitiativet. Regeringen er socialdemokratisk, men venstre medvirker gerne til en undersøgelse af de af hr. Hans Lund rejste problemer.

Ministerens begrundelse for lovforslaget er store prisstigninger for landbrugsejendomme. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke priserne på al fast ejendom er steget og forholdsvis langt mere på parcelhuse og sommerhuse end på landbrug. Vi kender mange eksempler på, at byfolk sælger et parcelhus og får langt mere for dette, end de giver for et lille landbrug med et jordtilliggende til, og omvendt landmænd, som sælger et lille husmandsbrug og ikke er i stand til at købe et parcelhus for det, de får for husmandsbruget. Skal problemerne omkring